

[Udenrigsministeren]

jeg ikke haft kontakt om spørgsmålet med min norske kollega, men på embedsmandsplan er der løbende kontakter. Der er kontakt med svenskerne om det, der er ved at ske i forhold til Sovjetunionen, men det er forhandlingerne mellem Sovjetunionen og Sverige, der her er tale om. Jeg er enig i, at der kan blive tale om et præcedens – hvis resultatet ikke falder heldigt ud – der er uheldigt for os.

Vi har altså kontakt, men jeg håber, hr. Dyremose forstår, at når jeg siger, jeg løbende har givet orientering i det udenrigspolitiske nævn og er villig til at gøre det om de 13 aktuelle sager, vi har bilateralt, så betyder det, at hr. Dyremose ikke her kan trække mig ind i detaljer, for det er så vigtige forhandlinger, det drejer sig om, hvor vore positioner, om jeg så må sige, ikke skal offentligt frem. Sådan må det nu engang være, og derfor håber jeg, at hr. Dyremoses kolleger i det udenrigspolitiske nævn får lejlighed til, selv om der er fortrolighedskrav, alligevel at blive informeret i tilstrækkelig udstrækning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 55

2) Til indenrigsministeren af:

Grove (KF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at de kaotiske forhold inden for postområdet ikke bringer patienter i fare på grund af forsinket fremkomst af klinisk-kemiske prøver?«

Skriftlig begrundelse

Forholdene inden for postområdet påfører både borgere og erhvervsliv meget store gener og meromkostninger. Det fremgår imidlertid af nedenstående henvendelse fra et af vore laboratorier, at postforsinkelserne også indebærer en særdeles farlig situation for mange patienter, der indsender prøver til analyse. I en henvendelse fra Medicinsk Laboratorium i København – der er klinisk-kemisk speciallaboratorium – som jeg har modtaget den 13. oktober d.å., hedder det således:

»Postsituationen kan nu være livstruende. Medicinsk Laboratorium udfører sjældnere klinisk-kemiske analyser for hospitalslabo-

ratorier og læger. Mere end halvdelen af de prøver, vi modtager til analyse, bliver indsendt pr. post som ordinære breve.

Det må formodes, at der i et vist antal tilfælde hvert år er tale om meget vigtige analyser, hvis resultat kan være udslagsgivende for patientens liv og førlighed.

Den gennem lang tid eksisterende postale situation er derfor skyld i en forøget risiko for visse af disse patienter.

I et stort antal af de andre tilfælde er forsinkelserne skyld i ubehag og ulemper for patienterne samt forøgede udgifter for det offentlige sundhedsvæsen. En lang række af de stoffer, der skal analyseres for, er ikke holdbare i ret lang tid. Dette betyder naturligvis, at en prøve, der er forsinket for eksempel 5 dage, ikke længere kan anvendes. Ny blodprøve må derfor tages, og specielle omstændigheder, f.eks. diæter, må måske igen gennemføres.

Fra Medicinsk Laboratoriums ledelse må vi derfor indtrængende anmode om, at den postale uorden nu bringes til ophør, uanset hvilke midler der må tages i anvendelse.«

Brevet er underskrevet af Uffe Worsaae, adm. direktør, cand pharm., og Poul F. Møller, overlæge, dr. med.

Henvendelsen understreger helt klart nødvendigheden af, at der nu bringes orden i postvæsenets forhold. Denne henvendelse repræsenterer kun ét laboratorium, men jeg er overbevist om, at forholdene er de samme for andre laboratorier i landet. Regeringen påtager sig derfor et meget tungt ansvar, hvis den ikke meget hurtigt træffer forholdsregler, der kan sikre postbesørgelsen.

Grove (KF):

Postvæsenets langsommelighed kan bringe patienter i livsfare, dels fordi det tager lang tid at få prøverne frem, dels fordi det tager lang tid at få svarene tilbage. Det medfører en lang ventetid for patienterne, og da man ikke altid kan stole på de svar, man får tilbage, fordi en del af prøverne tager skade af den lange ventetid i postterminalen, kan man få et negativt svar, hvilket vil sige, at patienten er rask ifølge laboratoriesvaret, men i virkeligheden er syg og derfor ikke får den nødvendige behandling. Dette er altså en meget alvorlig sag, og jeg forventer, at mini-